

Ставши інтернет-трейдером, інвестор отримує доступ до ринку заявок і до ринку котирувань у режимі перегляду, а віднедавна - ще й до торгів ф'ючерсами. У 2009 році налічувалося близько 3 тисяч відкритих брокерських рахунків фізичних та юридичних осіб. У 2013 році число інтернет-трейдерів збільшилося вчетверо. [1].

Інтернет-трейдинг, порівняно з іншими формами діяльності на фондовому ринку, має ряд переваг:

- можливість заробляти гроші самостійно, "своїм власним розумом" на ринках, які підпорядковуються зрозумілим економічним законам;
- створення власного робочого місця не вимагає великих витрат - можна з успіхом працювати вдома;
- доходи перестають залежати від економічної ситуації в конкретно взятій країні, економіка якої може бути вкрай нестабільною;
- займатися цим бізнесом можна у будь-якій частині земної кулі, куди дотягся інтернет;
- джерела доходів не впадають в очі;
- заробляти можна без відриву від основної діяльності. [3].

До переваг варто віднести також низький рівень витрат, високу тарифну конкурентоспроможність, доступність, високу швидкість проведення операцій.

Звісно, що поряд із позитивними характеристиками, наявні і недоліки системи онлайн-торгівлі, зокрема, це:

- а) інституційні ризики;
- б) відносно слабка захищеність від технічних збоїв і атак хакерів;
- в) відсутність регламентації використання електронних документів на законодавчому рівні, що може спричинити розвиток фальсифікованих документів та ускладнить працю аудиторів.

Інтернет-трейдингом варто зацікавитися тим хто : думає про фінансову стабільність і збільшенні свого капіталу; не прагне залежати від певного місця й часу - торгувати на біржі можна з будь-якого куточка планети; готовий постійно вчитися, пробувати нові інструменти при торгівлі на біржі - навчальні семінари проводяться переважно безкоштовно; фінансово грамотний; психологічно стабільний та амбіційний [5].

Список використаних джерел

1. Українська біржа. – [Електронний ресурс]. - <http://www.uх.ua/a3258>
- 2.Інтернет-трейдинг в Україні – [Електронний ресурс]: Економічна правда - Режим доступу: <http://www.epravda.com.Ua/markets/2011/02/9/270240>
- 3.Семчук О.В. Інтернет-трейдинг в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rusnauka.com>
4. Карпінчук А.А. Вплив Інтернет-трейдингу на розвиток ринку цінних паперів України – [Електронний ресурс]: «Стратегічні орієнтири» –Режим доступу: <http://libfor.com/index.php?newsid=1652>
5. О.Фарина. Як примножити статки, торгуючи акціями через Інтернет / www.kyivpost.ua.

Чикурков Олег Сергійович,

студент спеціальності 5.03050901 «Бухгалтерський облік»

Кам'янець-Подільського коледжу харчової промисловості НУХТ,

м.Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., зав. економічного відділення Толстопятова Д.Г

РОЛЬ ОБЛІКОВО АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У ФОРМУВАННІ ТА РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЙ

Корпоративний сектор є основою сучасної економіки. В індустріальних країнах великі корпорації та об'єднання підприємств забезпечують економічне зростання і соціальні орієнтири суспільства. У світовій економіці спостерігається тенденція об'єднання десятків дрібних і середніх підприємств навколо потужніших корпорацій. Таке об'єднання дає величезний економічний і соціальний ефект [5]. Серед найвідоміших у світі існують такі корпорації: McDonalds, GeneralMotors, PepsiCola, тощо.

В Україні корпорацією визнається договірне об'єднання, створене на основі поєднання виробничих, наукових і комерційних інтересів підприємств, що об'єдналися. Державні і комунальні господарські об'єднання утворюються переважно у формі корпорації або концерну, незалежно від найменування об'єднання [4]. Наприклад корпорації «Таско», «Парус», «ДТЕК», тощо.

Інформаційне забезпечення є одним із ресурсів підприємства і належить до основних складових системи управління. Прийняття виважених управлінських рішень можливе лише на основі інформації.Забезпечення зацікавлених осіб економічною інформацією про підприємство і результати його діяльності здійснює бухгалтерський облік. Він об'єднує між собою господарську діяльність і людей, які приймають рішення [4].В Україні на сьогоднішній день проблема вдосконалення обліково-аналітичного інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень з метою розв'язання економічних проблем є актуальною. Вона зумовлена сучасним станом корпоратизації національної економіки та корпоративного управління[2].

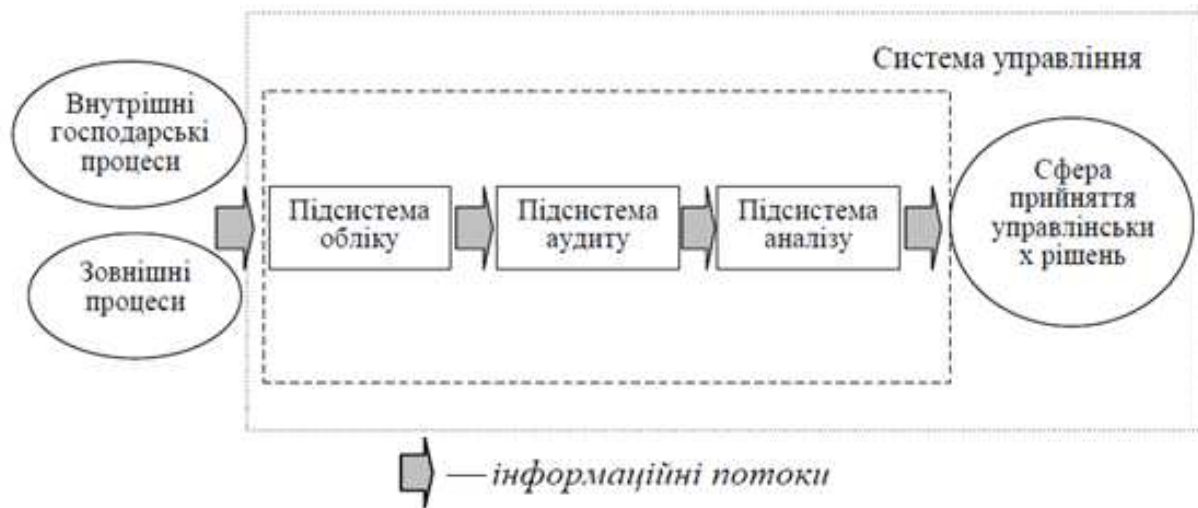

Рис. 1 Складові системи обліково-аналітичного забезпечення управління корпорацією
Джерело: [1, с. 2].

Систему обліково-аналітичного забезпечення слід розглядати як сукупність підсистем обліку, аудиту та аналізу, які взаємодіють через інформаційні потоки в процесі створення та передачі оперативної та якісної обліково-аналітичної інформації для забезпечення прийняття обґрунтованих та ефективних управлінських рішень у системі управління корпорацією, а також зовнішніми користувачами. Цикл управління корпораціями є замкненим (рис. 2), тобто таким, що повторюється. В ньому обліково-аналітичні функції найважливіші, відсутність призводить до розриву управлінського циклу і значного зниження ефективності системи менеджменту.

Рис. 2 Цикл задач управління корпорацією
Джерело:[3, с. 3].

Проаналізувавши нормативно-правову базу, яка регулює порядок ведення бухгалтерського обліку, а також сучасні наукові і методичні розробки, що стосуються загальних питань облікової політики, можна виділити елементи останнього, які істотно впливають на обліково-аналітичне забезпечення управління корпорацій. До цих елементів належать [3, с. 6]:

- 1) Метод оцінювання запасів і розрахунку фактичної собівартості відпущених у виробництво матеріальних ресурсів, оскільки він істотно впливає на інформативність про величину фінансових результатів від реалізації всіх видів продукції корпорації;
- 2) Порядок визнання і нарахування амортизації нематеріальних активів, тому що від ухвалення рішення залежить сума амортизаційних відрахувань за нематеріальними активами, що віднесена на собівартість продукції і, відповідно, впливає на величину фінансового результату корпорації;
- 3) Варіант обліку витрат на виробництво. Для корпорацій найдоцільнішим є варіант з поділом звітного періоду на виробничі та періодичні, оскільки при розподілі умовно постійних витрат за видами продукції з'являється можливість чіткого бюджетування і контролю фінансових потоків;
- 4) Вибір варіанта обліку і погашення вартості малоцінних і швидкозношуваних предметів(МШП). В сучасних умовах найраціональнішим є варіант списання на витрати у розмірі 50% первинної вартості МШП при надходженні та вибутті, оскільки він дає змогу точніше визначити балансний прибуток корпорації;
- 5) Варіант обліку дебіторської заборгованості, тому що ухвалюючи рішення про створення резервів за сумнівними боргами менеджмент може вагомо вплинути на формування кінцевого результату діяльності;
- 6) Порядок оцінювання кредиторської заборгованості, оскільки корпорація може впливати на формування витрат, а отже фінансового результату.

Отже, на сьогоднішній день обліково-аналітичне забезпечення корпоративних підприємств не відповідає умовам ринку. Обліково-аналітичне забезпечення менеджменту займає провідне місце у функціональній сфері управління корпораціями. Вибір варіанта обліку за кожним з наведених елементів облікової політики може впливати на обліково-аналітичне забезпечення менеджменту корпорацій і формування фінансових результатів діяльності. А також, аспекти облікової політики значно впливають на результативність роботи корпорації, достовірність обліково-аналітичної інформації та оперативність прийняття управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Волошук Л.О. Обліково-аналітичне забезпечення управління інноваційними розвитком підприємства / Л.О. Волошук // Збірник праць ОНАУ, Одеса., 2011 – С. 6-10.
2. Голубнича Г.П. Удосконалення обліково-аналітичного інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень / Г.П. Голубнича // Економіка АПК. – 2010. - №5. – С. 10-15.
3. Житний П.Є. Облікова політика в умовах розвитку фінансово-промислових систем: методологія та організація: Монографія / П.Є. Житний. – Луганськ: Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2007. – 352 с.
4. Клевець В.Б. Облікова політика за стандартами: Монографія / В.Б. Клевець. – Тернопіль: Екон. думка, 2007. – 313 с.

Чорнишук Аліна Іванівна,

студентка спеціальності 6.030509 "Облік і аудит" економічного факультету

ПВНЗ "Буковинський університет", м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н., доцент Штогринець Н.В.

ГОСПОДАРСЬКІ ВІДНОСИНИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Аграрний сектор посідає важливе місце в економіці суспільства. Від його розвитку залежить нормальне функціонування всього господарства країни й добробут людей. Аграрно-промисловий комплекс - сукупність галузей народного господарства, зайнятих виробництвом, переробкою, зберіганням і доведенням до споживача сільськогосподарської продукції, та система економічних відносин, які виникають при цьому.

У процесі виробництва сільськогосподарської продукції його учасники об'єктивно вступають у певні зв'язки й відносини, які потребують чіткої регламентації. Спільна праця повинна бути належним чином організована, впорядкована, приведена в систему трудової діяльності людей. Управління виробничою діяльністю в трудових колективах здійснюється за допомогою впровадження прогресивних, науково обґрунтованих форм організації праці. Розвиток же самого аграрного сектора залежить від сукупності господарських (виробничих) відносин, які складаються в ньому [4.с. 520].

Господарські (виробничі) відносини в аграрному секторі це: відносини, які виникають з приводу, по-перше, привласнення й використання землі та інших засобів сільськогосподарського виробництва; по-друге, виробництва, розподілу, обміну й споживання сільськогосподарської продукції та послуг [1.с. 530].

Сферу аграрних господарських відносин становлять виробничо-господарські, організаційно-господарські та внутрішньогосподарські відносини. Провідну роль у сфері аграрних відносин відіграють виробничо-господарські відносини. Предметом правового регулювання господарських відносин в сільському господарстві є суспільні відносини, що функціонують у сфері виробництва і опосередковують зв'язки між людьми з організації трудового процесу.

В агропромисловому комплексі господарські відносини будуються на таких єдиних принципах: загальності праці, оплаті її відповідно до кількості та якості, правильного поєднання громадських і особистих інтересів, матеріальній заінтересованості працівників, охороні праці, свідомій трудовій дисципліні, планомірному використанні трудових ресурсів, відносинах та інше [3.с. 415].

Вивчаючи аграрні правові відносини, юридична наука особливу увагу приділяє обліку особливостей сільського господарства в правовому регулюванні, впливу права і законодавства на формування аграрного ринку та виведення сільського господарства із кризової ситуації. Однак найбільш важливою залишається проблема правових методів державного регулювання аграрного виробництва. Сьогодні розвиток сільського господарства в нашій країні розглядається в якості одного з пріоритетних національних проєктів. Це говорить про те, що в аграрній сфері накопичилося безліч серйозних проблем, які потребують свого вирішення.

Відносини у сфері виробничо-господарської діяльності агропромислових підприємств регулюються Конституцією України, Господарським і Цивільним кодексами, законами України, нормативно-правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також іншими нормативними актами [5.с. 560].

До основних законів, що регулюють виробничо-господарську діяльність агропромислових підприємств, належать закони України «Про колективне сільськогосподарське підприємство», «Про сільськогосподарську кооперацію», «Про фермерське господарство» та інші.

До загальних законодавчих актів належать Цивільний і Господарський кодекси України, закони України «Про господарські товариства», «Про колективне сільськогосподарське підприємство», «Про фермерське господарство», «Про сільськогосподарську кооперацію», які визначають загальні правові засади спеціальної правосуб'єктності суб'єктів аграрного господарювання у сфері фінансової діяльності [2.с. 288].

Отже, агропромисловий комплекс є суттєвою складовою нашого суспільства. Тому на сьогоднішній день дуже важливо вдосконалювати та модифікувати його, поглиблювати знання у різних його сферах та в правовому регулюванні. Агропромислова політика повинна спрямовуватися на забезпечення потреб агропромислового комплексу вітчизняною промисловістю, закупівлею сільськогосподарської техніки, високоякісних сортів посадкового матеріалу, високопродуктивної худоби, хімічних добрив та інше, а також на покращення соціальних програм, що стосуються проблем аграрного сектору.

Список використаної літератури

1. Башнянін Г.І. Політична економія / Башнянін Г.І., Лазур П.Ю. – Київ, 2012. - 530 с.
2. Мочерний С.В. Основи економічної теорії / Мочерний С.В., В.Г. Скотний – Львів, 2011. – 285-290 с.
3. Ніколенко Ю.В. Політична економія / Ю.В. Ніколенко – Київ, 2009. – 412- 418 с.
4. Оганян Г.А. Політична економія / Г.А. Оганян – К.: «Урожай» 2011. – 520 с.
5. Степури О.С. Політична економія / О.С. Степури – К.: «Кондор» 2011. – 560 с.